

תערוכות בוגרים 2014

להbis את הקלישאות

בתערוכת בוגרי התואר השני באמנות באוניברסיטת חיפה בלו הפרויקטם של מנאר זועבי ומאה אבו חוסין, שמשתמשות בדים דמיוניים המציגים של הערביות כדי לנתק סטריאוטיפים

בתמונה, מציר מכוון הרגליים כרך שיש בינו מרים, מומין, ילד בחתוניות וככפפה שחורה אחת עומדת בתנוחה דוגמנית, שולח מבט נוקב לעבר הצופה. מלך מהזירות עשיים בטכנייה ריאלית מובהקת וחלקם מאוכרים ציר אימפרסיוניסטי שליליות חסת דאגות ופיגניות במובלעת ההיכלה בין נשאו המרכזים. כרך מציריים שחרור מכסה את פיה. כמו זועבי, גם אבו שני לדרים באmbetta, נטולי סמני מין משננים, גופיהם והורודים בולטים על רקע אפרוריות הקרמיקה והמים, מרי' מים ירים בחיפוי הראש. ילדה יושבת על כורסה בחולה בפישוק רגליים נינוח, אחותה יושבת בוליטה מתрисה. הציג החוק בינהם הוא של ילדה המתפלת לטור מזרחה. המשחק הביתי התמים מה רה את זוערת רצח הילדה רוז פים ומציג לילואה את המוטיבציה הציורית הכהולה של צץ - חשיפת היסודות הפופולרי שבי לב הציור הגביה ואורה מפניה התבוננות בתום הילוי בעיני מבוגר מלולן.

לום טופוגרפיא או לוינין, אולי היא נחלצת חוץ, צילומי פספורט: כל אלה מונחים על פני השטח בשכבות, מות מתחלים שkopifim, במעלית הנושא הפאנקטי של גידת שkopifim, ביחסים שkopifim, ככל דבר אינו יכול להיות מסומן במרחף, שב הווה שזועבי הופכת אותו, את שפטו, מראות המשמעות הכלעית של,

בנצבי מלח, חד-קון, זוג מת-חנן, צילומי פספורט: כל אלה מונחים על פני השטח בשכבות, מות מתחלים שkopifim, במעלית הנושא הפאנקטי של גידת שkopifim, ביחסים שkopifim, ככל דרב,

השעטונית יחד הוא נושא אפקטיבי, המר עברכ רגשות גדרלה לפטרלים לצד אל-מלות חורוכת הלה הארכומנית. כמו האמנית הגרא מאה אבו חוסין מציגת מיצגיה במרחב, שאות יחסיה הכהה, ככח, בלויים, כמו שת מריננות שיד נעלמה מעלה ומורידה אותם בין הקומות, מתארגת מטאורה איזוטית אפקטיבית יעללא של התנועה הדרימתית "דר עליה, עליה ורד".

בעבודת הויריאו השנויות מצלמת ווע-

**הנושא הפאנקטי של
גידת דימויים מכמה
מקורות ותקינות
השעטונית יחד הוא
בנוסף אפקטיבי,
המערבות רגשות גדולה
לפרטים לצד אלימות
ההדבקה הלא הרומנטית**

תערוכת בוגרי התואר השני באמנות באוניברסיטת חיפה, המשקן לאמנויות ים שישי, 08:00-20:00; ים חמישי, 08:00-20:00; ים חמישי, 08:00-13:00. עד 29.5

צירום אחרים נראים כמרחבי אמייל-ט-ויל-בשווילין הנמרה בגלים דשניים, נתנו ריתית הוויה כתמן חלום, סטוריוביורד אלים של עלילה גותית שבה הכל קווה באיל שליטה, גואה, כשבתוכו מסתתרים פניא אשא. כל השאר מתבלבב גלימה שפעת בילדות קייא, ייאליים מאגי שבו סוסים עפים ואנשימים תקועים על פני האדמה של ממש? עבדה אחת שותקת, האחת

מיomin: מהא אבו חוסין,
"חוון", 2014; מנאר זועבי,
2014, "Elevator Speech"
צילום: אריאל ורפסט

ראשונה בתערוכות בוגרי לימודי האמנות השנה היא תערוכת בו גרי MFA באוניברסיטת חיפה, שמחזקת בתצוגה של בוגרי כל השנים, במלואות עשור לתוכנית התואר. שני פרויקטים מעניינים במיוחד, מתק שבעה מסימי התואר השנה, נעשו שניהם על ידי נשים פלسطיניות, שעבודותיהן עוסקות בהגות הלאומית והמודרנית באופנים לא שגרתיים.

מנאר זועבי מצינה את "Elevator Speech", שתי עבודות וידאו קצרות וקובפקטיות, אפיוזות שמן מחוות מצור למקות להקופת לימודיה באוניברסיטת חיפה והן גם מוחוה לעבודות הגוף/שפה של שנות ה-70, אקספרימנט מוגבל מוחיה בעבודת ידריאו אחת נאים גבר ואשה מג'ם (עדו בראל, והוא עצמה), עומדים שותקים כמו עליית שקופה, עלים וורדים מבלי שם מהם ילח על כפתורה וויה, אבל הכל מושך פעיל בעבודה הקונספטואלית החרה הזאת - מהתמת ה"תקועים במעלית" שהייתה ליאגר הקומרי הרומנטי ויר לבית הוכחת שבו לא וורקים אבנים. האם השתי תילקה השוררת בין שתי הדרימות מסוכבלת ומתחו, בסוג השתקות במפגשי יהודים ערבים שלעולם לא בוללים את השאלה "מה עשית באבא", או שו שתקה נזנחה בין קרובים, שני אמנים?

זועבי מרגatta בקהלות מעלה מכם של התキンות של פוליטיקת הזהויות (גב' ואשה, יהודית ערבית, מורה ותלמידה, כל אלה מתקיימים בעבודה כמובן, אבל לא רק שניים המשמעות הכליעית שלה, אלא הם נועד לקבל תפנית ולהביא את קליל שאות יחסיה הכהה). ככח, בלויים, כמו שת מריננות שיד נעלמה מעלה ומורידה אותם בין הקומות, מתארגת מטאורה איזוטית אפקטיבית יעללא של התנועה הדרימתית "דר עליה, עליה ורד". בעבודת הויריאו השנויות מצלמת ווע-בי את החלל מבנה הפוקולטה לאמנויות, כל קירותיו החיזוניים עשויים וכוכית, כשהוא רק הוא שבחין הדפס לקלואו בת ייחודית, משחו שבין הדפס לקלואו האפקטיב של שינויי קנה מידה גסים מאה אבו חוסין מציגת מיצגיה מעורר-ההרכבה הלה הארכומנית. כמו האמנית הגרא תערוכת ייחיד עשויה בטכניקה מעורר-ההרכבה הלה הארכומנית. מושה שבין הדפס לקלואו לרישום רדי, מאופינים בקו תחריטי למשה. אך נוצרת הממעמת עם כתמיות שחר רה שמנסה לכוסות עלייו כלילה נפרת כבד וולג. תחת הכתם זהה מגוללת ריך מادرם. רק היא משתקפת מהשם ריקי הדרמים של המוקם. האסאדור הוא של מעין שיעור בערבית. וועבי יורה מילים תידות בקבב מהיר ובראל חור אחריה. הוא משן כתלמיד ציתת, ליהודה דוליטל של ממש. וועבי/ר' הייגין ממשיכה בלימוד השפה שלה, כל תחביבו וכל ריקוד, מלים בעלות שורש זהה או דומה בערבית וב עברית. והבעצם רצף אסוציאציות זו, הבלתי רגעי המור ורגעים פואטיים. האם צילה בראל להלוך ערבית בגויה נבונה ולהיות ליריד של ממש? עבדה אחת שותקת, האחת